

Objaśnienia
Ministerstwa Finansów
**w sprawie podatku u źródła
– 10 kluczowych zagadnień**

Objaśnienia Ministerstwa Finansów w sprawie podatku u źródła - 10 kluczowych zagadnień

W dniu 9 lipca 2025 r. Ministerstwo Finansów opublikowało długo wyczekiwane **Objaśnienia Podatkowe¹** poświęcone w całości kwestii weryfikacji rzeczywistego właściciela (ang. *beneficial owner*, *BO*) w kontekście stosowania preferencji w podatku u źródła.

Objaśnienia mają istotne znaczenie zwłaszcza dla polskich podmiotów należących do międzynarodowych grup kapitałowych, które dokonują transgranicznych wypłat podlegających opodatkowaniu podatkiem u źródła w Polsce. Ponadto, wydane **Objaśnienia** porządkują szereg zagadnień praktycznych oraz wprowadzają rozwiązania, które mogą ułatwić płatnikom weryfikację statusu rzeczywistego właściciela. Należy jednak podkreślić, że obowiązek ten nadal wiąże się z istotną odpowiedzialnością i z praktycznego punktu widzenia pozostaje wymagającym zadaniem dla polskich płatników. W poniższym zestawieniu przedstawiamy dziesięć, naszym zdaniem, najważniejszych kwestii wynikających z opublikowanych **Objaśnień Podatkowych**.

1. Określenie standardu badania rzeczywistego właściciela dla podmiotów powiązanych i niepowiązanych

Zgodnie z przepisami regulującymi obowiązki płatnika podatku u źródła, przy stosowaniu wszelkich preferencji podatkowych należy zachować należytą staranność. Ocena ta uwzględnia

zarówno charakter i skalę działalności płatnika, jak i jego powiązania z odbiorcą płatności (podatnikiem). Ministerstwo Finansów w opublikowanych **Objaśnieniach** określiło standardy należytej staranności, rozróżniając wypłaty dokonywane na rzecz podmiotów powiązanych oraz niepowiązanych.

Przed publikacją **Objaśnień** obowiązek dochowania tzw. należytej staranności przez płatnika, w kontekście powiązań między płatnikiem a podatnikiem, był dość niejednoznacznie określony. W praktyce organy podatkowe często przyjmowały rygorystyczne podejście, wymagając pogłębionej analizy rzeczywistego właściciela, niezależnie od rodzaju powiązań pomiędzy tymi podmiotami.

Zgodnie z wydanymi **Objaśnieniami**, w przypadku podmiotów niepowiązanych należyta staranność polega zasadniczo na uzyskaniu od odbiorcy płatności certyfikatu rezydencji oraz oświadczenia potwierdzającego spełnienie warunku rzeczywistego właściciela. Płatnik powinien zweryfikować te dokumenty pod kątem formalnym, m.in. sprawdzając poprawność podpisów oraz daty wydania. Ustalenie przez organ podatkowy, w toku szczegółowej kontroli, że warunek rzeczywistego właściciela nie został spełniony, nie skutkuje w takim przypadku stwierdzeniem braku należytej staranności po stronie polskiego płatnika.

Natomiast **standard należytej staranności w przypadku wypłat na rzecz podmiotów powiązanych jest zdecydowanie wyższy**. Niezależnie od wysokości wypłacanej kwoty, każda wypłata o charakterze biernym (tj. odsetki, dywidendy czy należności licencyjne) na rzecz podmiotu powiązanego wymaga weryfikacji rzeczywistego właściciela. W takiej sytuacji samo zgromadzenie certyfikatów rezydencji oraz oświadczeń nie jest wystarczające, lecz wymagana jest pogłębiona analiza.

2. Zastosowanie zwolnienia z dyrektywy PS dla wypłaty dywidend wymaga potwierdzenia statusu rzeczywistego właściciela

W ostatnich latach źródłem sporów między polskimi płatnikami a organami podatkowymi była kwestia, czy dla zastosowania zwolnienia z podatku u źródła od dywidend, wynikającego z Dyrektywy Parent-Subsidiary, konieczna jest weryfikacja odbiorcy płatności jako rzeczywistego właściciela.

Jednym z głównych argumentów podnoszonych przez płatników było to, że regulacje ustawy o CIT nie nakładają wprost takiego obowiązku w kontekście stosowania tego zwolnienia dla wypłacanych dywidend. Natomiast w przypadku stosowania analogicznych zwolnień dotyczących należności licencyjnych i odsetek, taki wymóg został wyraźnie określony w przepisach ustawy o CIT. Płatnicy wskazywali, że taki zabieg legislacyjny

¹ **Objaśnienia podatkowe** z 3 lipca 2025 r. dotyczące stosowania tzw. Klauzuli rzeczywistego właściciela dla celów podatku u źródła

² Dyrektywa Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich

3. Rzeczywistego właściciela dla płatności o charakterze biernym trzeba badać zawsze, niezależnie od treści UPO

świadczy o intencjonalnym wyłączeniu tego obowiązku w odniesieniu do dywidend i nie powinien mieścić się w ramach ustawowych obowiązków płatnika.

Z kolei organy podatkowe uznawały, że przy stosowaniu zwolnienia dla dywidend każdorazowo konieczne jest przeprowadzenie weryfikacji rzeczywistego właściciela. W tej kwestii sądy administracyjne, w tym Naczelny Sąd Administracyjny, prezentowały jednak rozbieżne stanowiska

Ministerstwo Finansów w opublikowanych Objaśnieniach zajęło stanowisko mniej korzystne z perspektywy polskich płatników. Wprost wskazano, że **w przypadku płatności z tytułu dywidend warunek rzeczywistego właściciela musi być spełniony**, jeśli płatnik zamierza skorzystać ze zwolnienia na podstawie ustawy o CIT wdrażającej rozwiązania wynikające z Dyrektywy Parent-Subsidiary.

Niektóre umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania posługują się pojęciem rzeczywistego właściciela w odniesieniu do opodatkowania należności licencyjnych, odsetek i dywidend, inne zaś tego warunku nie przewidują.

Przykładowo umowa zawarta między Polską a Francją nie nakłada tego wymogu w przypadku przychodów z odsetek, natomiast w odniesieniu do dywidend warunek rzeczywistego właściciela jest już uwzględniony. Można zatem uznać, że w pierwszym przypadku weryfikacja rzeczywistego właściciela nie jest konieczna, gdyż celowo pominięto ten wymóg w danej umowie.

W sporach z organami podatkowymi polscy płatnicy często powoływali się na ten argument. Przykładowo w wyroku z dnia 29 czerwca 2018 r. (sygn. II FSK 1674/16) Naczelny Sąd Administracyjny jednoznacznie wskazał, że przepisy umowy z Francją nie uzależniają zwolnienia z opodatkowania odsetek od tego, aby osoba mająca siedzibę we Francji, na rzecz której wypłacane są odsetki, była ich „rzeczywistym odbiorcą”.

Ministerstwo Finansów jednoznacznie podkreśliło w wydanych Objaśnieniach, że niezależnie od literalnego brzmienia umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, **každorazowo należy weryfikować odbiorcę płatności jako rzeczywistego właściciela**, aby móc skorzystać z preferencji podatkowych, takich jak obniżona stawka podatku lub zwolnienie z opodatkowania.

4. Wynagrodzenie za usługi niematerialne nie wymaga badania BO

Ministerstwo Finansów w opublikowanych Objaśnieniach jednoznacznie stwierdziło, że klauzula dotycząca rzeczywistego właściciela odnosi się wyłącznie do płatności o charakterze biernym, tj. odsetek, należności licencyjnych oraz dywidend.

Oznacza to, że **wynagrodzenie za usługi niematerialne**, objęte w Polsce opodatkowaniem u źródła, może korzystać z preferencji przewidzianych w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania (najczęściej wyłączenia z opodatkowania w Polsce) **bez obowiązku weryfikacji**, czy odbiorca płatności jest jej rzeczywistym właścicielem. Takie podejście jest niewątpliwie korzystne dla płatników i zgodne z tym prezentowanym przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej w ostatnio wydanych interpretacjach indywidualnych (np. interpretacja z 23 kwietnia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.118.2025.1.MR1).

5. Dopuszczenie możliwości stosowania koncepcji *look through approach*

W uproszczeniu koncepcja *look-through approach* polega na ustaleniu statusu rzeczywistego właściciela nie względem bezpośredniego odbiorcy płatności, lecz ostatniego podmiotu w łańcuchu. W praktyce pozwala to na zastosowanie zwolnienia lub obniżonej stawki podatku, nawet jeżeli rzeczywisty właściciel należności nie jest bezpośrednim odbiorcą płatności, lecz otrzymuje ją za pośrednictwem innych podmiotów.

Stosowanie tej klauzuli w praktyce było przedmiotem licznych sporów, a stanowiska organów podatkowych oraz sądów na ten temat były rozbieżne i ulegały zmianom na przestrzeni lat. Przepisy podatkowe nie regulują bowiem tego zagadnienia wprost, co sprawiało, że stosowanie tej klauzuli w praktyce budziło liczne kontrowersje.

Ministerstwo Finansów w opublikowanych Objaśnieniach dopuściło możliwość stosowania koncepcji *look-through approach*.

Zastosowanie tego rozwiązania na etapie wypłaty jest dla polskiego płatnika opcjonalne. W praktyce, musi on udowodnić spełnienie szeregu warunków, które można podzielić na:

- wymogi ogólne, niezależne od konkretnej preferencji, takie jak konieczność zbadania, czy przekazywane płatności są rodzajowo tożsame;
- wymogi szczegółowe dla określonych preferencji tj. zwolnienia z Dyrektyw PS i IR³ oraz przepisów umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Objaśnienia zawierają liczne szczegółowe przykłady oraz wyjaśnienia dotyczące stosowania tej koncepcji. Niewątpliwie w wielu przypadkach umożliwi ona korzystanie z preferencji w podatku u źródła. W praktyce będzie to jednak wymagało od polskich płatników wnikliwej analizy oraz zgromadzenia dodatkowej dokumentacji.

6. Określenie standardu badania rzeczywistej działalności gospodarczej dla spółek holdingowych

Ministerstwo Finansów w wydanych Objaśnieniach odniosło się również do istotnego zagadnienia, jakim jest weryfikacja warunku prowadzenia rzeczywistej działalności gospodarczej przez spółki o niskim substracie majątkowo-osobowym, które często pełnią funkcje holdingowe w międzynarodowych grupach kapitałowych.

W Objaśnieniach wskazano uniwersalne kryteria prowadzenia rzeczywistej działalności gospodarczej, które powinny być analizowane wobec każdego podmiotu, takie jak posiadanie własnego majątku, zatrudnianie personelu oraz samodzielne i na własny rachunek podejmowanie czynności w obrocie gospodarczym.

Jednocześnie Ministerstwo Finansów wskazało, że ze względu na szczególną rolę spółek holdingowych, dla tych podmiotów przewidziano łagodniejsze wymogi w zakresie przeprowadza-

nia weryfikacji. W Objaśnieniach sformułowano przykładowe kryteria, na które należy zwracać szczególną uwagę podczas oceny, między innymi: czy dany podmiot zleca większość podstawowych funkcji na zewnątrz (w formie outsourcingu) oraz czy jest ograniczony zobowiązaniami korporacyjnymi, które uniemożliwiają mu podejmowanie samodzielnych decyzji.

Choć lista kryteriów oceny prowadzenia rzeczywistej działalności gospodarczej – zwłaszcza przez spółki holdingowe – jest obszerna i ma charakter otwarty, to płatnicy otrzymali oficjalne wytyczne, na których mogą się oprzeć, dokonując oceny.

7. Wprowadzenie koncepcji dzielonego substratu osobowo-majątkowego

Wśród nowych elementów zawartych w Objaśnieniach pojawiła się koncepcja tzw. „dzielonego substratu osobowo-majątkowego”. Odnosi się ona do sytuacji, w której odbiorca płatności nie posiada pełnych zasobów (np. biura, personelu) we własnym zakresie, ale korzysta z infrastruktury innego podmiotu powiązanego działającego w tej samej jurysdykcji podatkowej. W praktyce oznacza to, że działalność operacyjną można uznać za rzeczywistą, nawet jeśli opiera się na

³ Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich

wspólnych zasobach grupy, a nie na własnej infrastrukturze odbiorcy.

Co istotne, zastosowanie tej konstrukcji jest fakultatywne. Oznacza to, że polski płatnik może z niej skorzystać, o ile dysponuje dokumentacją potwierdzającą korzystanie z dzielonego zaplecza. Organy podatkowe nie mają obowiązku uwzględniania tej okoliczności z urzędu.

Wprowadzenie tej koncepcji stanowi odejście od wcześniejszej praktyki, w której brak własnego zaplecza często prowadził do odmowy preferencji w podatku u źródła.

8. Określenie warunków zastosowania rozszerzonego zakresu podmiotowego badania rzeczywistego właściciela

Ministerstwo Finansów wprowadziło uproszczenie oraz praktyczne wskazówki dotyczące weryfikacji rzeczywistego właściciela w sytuacji, gdy:

- podmiot uzyskujący płatność nie jest rzeczywistym właścicielem (podmiot B), ale jest nim inny podmiot (podmiot C);
- jednocześnie ze względu na brak wiedzy co do dalszej płatności, nie jest możliwe zastosowanie koncepcji *look through approach* (pomimo spełnienia pozostałych warunków dla tej koncepcji).

W takiej sytuacji polski płatnik, aby móc skorzystać z preferencji podatkowych w podatku u źródła, nie musi uzyskiwać potwierdzenia, że płatność zostanie faktycznie przekazana dalej. Wymagane jest jednak przeprowadzenie dodatkowej weryfikacji wobec podmiotu końcowego (C) poprzez ustalenie dwóch warunków, które muszą zostać spełnione łącznie:

- krok 1 – ustalenie, czy podmiot C ma możliwość żądania od bezpośredniego odbiorcy płatności (podmiotu B) przekazania tych środków na swoją rzecz, np. na podstawie istniejącego porozumienia lub umowy między tymi podmiotami;
- krok 2 – ustalenie, czy podmiot C samodzielnie decyduje o przeznaczeniu otrzymanej płatności oraz czy prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w zakresie tej płatności.

Ważne jest również, że dla zastosowania tej koncepcji musi zostać spełniony warunek terytorialny, tj. zarówno podmiot B, jak i podmiot C muszą mieć siedzibę w tej samej rezydencji podatkowej, aby można było skorzystać z określonej preferencji w podatku u źródła.

Objaśnienia zawierają szczegółowe wytyczne oraz przykłady dotyczące stosowania powyższego uproszczenia. Jednocześnie wskazano, że nie może ona stanowić podstawy do formalnego uznania rzeczywistego właściciela, jeśli nie jest on bezpośrednim odbiorcą płatności. W praktyce oznacza to, że mimo braku formalnego statusu BO, preferencje podatkowe mogą zostać zastosowane wobec podmiotu, który rzeczywiście spełnia tę funkcję.

9. Domniemanie spełnienia warunku rzeczywistego właściciela dla stosowania zwolnienia dla dywidend

Zgodnie z pierwotnymi założeniami, Dyrektywa Parent-Subsidiary ma na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania dywidend wypłacanych przez spółkę zależną spółce dominującej (matce) działających w ramach państw członkowskich.

W związku z tym Ministerstwo Finansów wprowadziło domniemanie spełnienia warunku rzeczywistego właściciela dla dywidend, które mogą być objęte zwolnieniem na podstawie przepisów tej dyrektywy.

Domniemanie to ma zastosowanie, jeśli dywidenda zostanie przynajmniej jednokrotnie opodatkowana w państwie członkowskim, czyli w sytuacji, gdy w którymkolwiek miejscu łańcucha spółek (np. pomiędzy spółką zależną a dominującą lub na końcowym etapie wypłaty) podatek od tej dywidendy faktycznie zostanie zapłacony.

Polski płatnik, czyli spółka wypłacająca dywidendę, może skorzystać z tego domniemania i nie musi szczegółowo weryfikować, czy odbiorca jest rzeczywistym właścicielem, pod warunkiem że jest w stanie prześledzić łańcuch wypłat i potwierdzić, że podatek został zapłacony co najmniej raz.

W Objasnieniach podkreślono, że zastosowanie tego domniemania jest fakultatywne i nie zwalnia polskich płatników z obowiązku dopełnienia formalności, takich jak gromadzenie odpowiedniej dokumentacji.

Dodatkowo, jeśli struktura właścicielska zostanie uznana za sztuczną i pozbawioną ekonomicznego uzasadnienia, zastosowanie tego domniemania może zostać zakwestionowane na podstawie przepisów ograniczających korzystanie z preferencji podatkowych w podatku u źródła.

10. Wprowadzenie uproszczeń związanych z wypłatami na rzecz OZZ

Objaśnienia wprowadzają szereg uproszczeń dotyczących weryfikacji rzeczywistego właściciela w kontekście stosowania preferencji w podatku u źródła. Jedno z nich odnosi się do wypłat należności licencyjnych na rzecz podmiotów określanych skrótem OZZ, czyli Organizacji Zbiorowego Zarządzania Prawami Autorskimi. Są to szczególne instytucje posiadające prawne umocowanie w kraju swojej siedziby oraz podlegające tam nadzorowi państwowemu, zgodnie z lokalnymi przepisami wdrożonymi na podstawie Dyrektywy UE. Ich podstawowym celem jest zarządzanie prawami autorskimi i pokrewnymi w imieniu twórców, a także m.in. samodzielne ustalanie warunków umów z użytkownikami tych utworów.

Mając na uwadze szczególny status tych organizacji, Ministerstwo Finansów wskazało, że powinny być one traktowane jako rzeczywisti właściciele otrzymywanych należności. W praktyce oznacza to **brak obowiązku przeprowadzania szczegółowej weryfikacji statusu BO wobec OZZ**. Kluczowa będzie jednak ocena, czy dany podmiot spełnia definicję OZZ zgodnie z treścią Objasnień. Jeśli odbiorca płatności zostanie uznany za OZZ, to zgodnie z Objasnieniami obowiązki polskiego płatnika mogą ograniczyć się wyłącznie do uzyskania certyfikatu rezydencji podatkowej oraz oświadczenia kontrahenta potwierdzającego, że jest on organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi w państwie swojej siedziby.

Moc wiążąca objaśnień podatkowych

Objaśnienia podatkowe, wydawane przez Ministerstwo Finansów, stanowią ugruntowaną instytucję prawną uregulowaną w ramach przepisów Ordynacji Podatkowej. Ich głównym celem jest zapewnienie jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe.

Zgodnie z art. 14n § 4 pkt 1 Ordynacji Podatkowej, w przypadku zastosowania się do treści wydanych objaśnień, podatnicy mogą liczyć na ochronę prawną, analogiczną do tej, która wynika z uzyskania indywidualnej interpretacji prawa podatkowego, poczynwszy od momentu ich publikacji. Co istotne, art. 14p wskazuje, że ta sama ochrona rozciąga się na płatników.

Zastosowanie się do treści objaśnień pozwala więc na skorzystanie z ochrony prawnej. Jednak w praktyce ocena, czy dany podmiot rzeczywiście dostosował się do ich treści, może budzić wątpliwości.

Zapraszamy do kontaktu

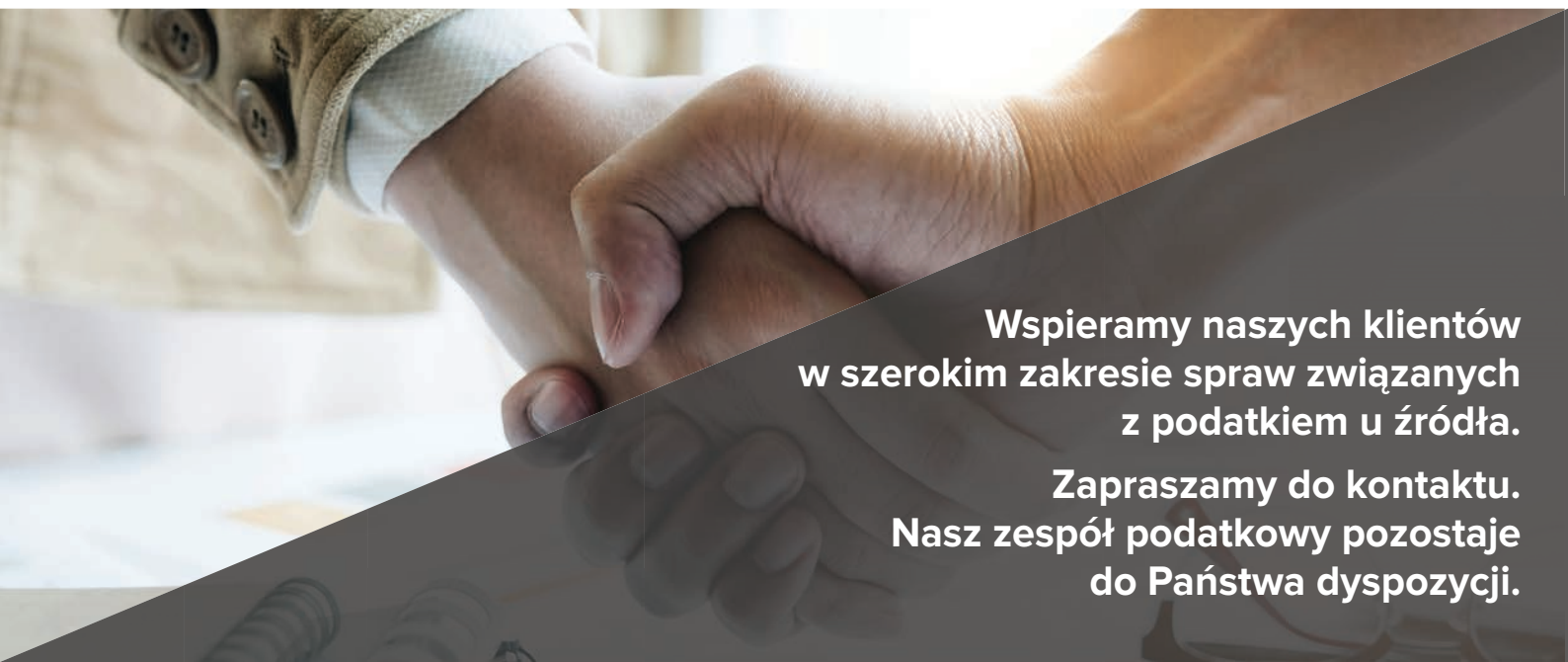
Podsumowując, opublikowane Objasnienia Podatkowe stanowią długo oczekiwany krok w stronę uporządkowania praktyki stosowania przepisów dotyczących weryfikacji rzeczywistego właściciela w kontekście stosowania przepisów podatku u źródła. Choć rozwiewają wiele wątpliwości, jednocześnie stawiają przed podatnikami i płatnikami nowe wyzwania.

JAKUB ŁYJAK
Konsultant podatkowy,
radca prawny,
w Dziale Doradztwa
Podatkowego BDO
jakub.lyjak@bdo.pl

IGOR DURCZYŃSKI
Starszy konsultant,
doradca podatkowy,
w Dziale Doradztwa
Podatkowego BDO
igor.durczynski@bdo.pl

**Wspieramy naszych klientów
w szerokim zakresie spraw związanych
z podatkiem u źródła.**

**Zapraszamy do kontaktu.
Nasz zespół podatkowy pozostaje
do Państwa dyspozycji.**

BDO to międzynarodowa sieć niezależnych firm audytorsko—doradczych, których współpraca koordynowana jest z centralnego biura w Brukseli. Początki BDO sięgają 1963 roku. W Polsce BDO działa od 1991 roku. Mamy 5 biur, w: Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Wrocławiu, Katowicach.

BDO od lat doceniane jest w prestiżowych Rankingach dotyczących działalności m.in. Działów:
Audytu oraz Doradztwa Podatkowego.

Ostatnie wyróżnienia dla firmy dotyczą Rankingów:

Firm i Doradców Podatkowych Dziennika Gazety Prawnej za 2024 rok:

- IV miejsce Najlepsza Firma Doradztwa Podatkowego pod względem przychodów

Rzeczpospolitej i Parkietu za 2024 rok:

- Najlepsza Firma Audytorska (V miejsce)
- Najbardziej Aktywna Firma na Giełdzie (IV miejsce)
- Najlepsza Firma Badająca Spółki Giełdowe (IV miejsce)
- Wyróżnienie z zakresu Employer Branding

BDO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa,
ul. Postępu 12, 02—676 Warszawa;
tel.: +48 22 543 16 00, fax: +48 22 543 16 01,
e—mail: office@bdo.pl